

8160

ਖੁਲੀਆਂ ਪਲਕਾਂ

ਸਰਦਾਰ ਅੰਜੁਮ

8512

ਆਵੇਸ਼ : ੭

ਅਸੀਮ : ੧੩

ਕਵਿਤਾਵਾਂ

ਰਚਨਾ	: ੧੯
ਸੰਗਮ	: ੨੧
ਨਵਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲਾ	: ੨੩
ਮਰਹਮ	: ੨੬
ਅਣੂ	: ੨੮
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ	: ੨੯
ਕਮਲ ਕੁੰਡ	: ੩੧
ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੀ ਗੱਲ	: ੩੩
ਗਿਆਨ ਮੰਦਰ	: ੩੭
ਪਿਛਲਾ ਜਨਮ	: ੩੯
ਠੰਡਾ ਪਿੰਜਰਾ	: ੪੧
ਸੱਜਣਾਂ ਵੇ ਮੱਜਣਾਂ	: ੪੩
ਬਰਖਾ ਰੁੱਤ	: ੪੫
ਕਬਰਿਸਤਾਨ	: ੪੬
ਲੁਕਣ ਮੀਟੀ	: ੪੮
ਅਕਲਾਂ ਵਾਲਿਓ	: ੪੯
ਡਰ	: ੫੫
ਆਉਣ ਵਾਲੇ	: ੫੮
ਆਂਗਣ	: ੬੦
ਮੌਤ	: ੬੩
ਪੱਥਰ	: ੬੪

ਗਜ਼ਲਾਂ

੧ ਅਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਕਾਫ਼ਰ ਅਦਾ ਦੀ	...	੬੭
੨ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਕੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਬੱਲੀਏ	...	੬੯
੩ ਹੁਸਨ ਦਾ ਆਸ਼ਕ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਪਾ ਗਿਆ	...	੭੦
੪ ਬੇਵਫ਼ਾ ਨੂੰ ਜਦ ਵਫ਼ਾ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ ਦੋਸਤੋ	...	੭੨
੫ ਕਾਤਲਾਂ ਦੇ ਨੇਣ ਦੋਂਦੇ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦੋਸਤੋ	...	੭੩
੬ ਜਦ ਮੁਹੱਬਤ ਬਣ ਗਈ ਦਿਲ ਦੀ ਜੁਬਾਨ	...	੭੪
੭ ਕਿਸੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਸਹਾਰਾ	...	੭੫
੮ ਭੇਤ ਅੱਦੁਤੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ	...	੭੬
੯ ਰਾਮ ਦੀ ਸੂਲੀ ਤੇ ਜਦੋਂ ਲਟਕੀ ਵਫ਼ਾ	...	੭੭
੧੦ ਯਾਰ ਜਦੋਂ ਬੇ-ਗਾਨਾ ਹੋਇਆ	...	੭੮
੧੧ ਮਸਜਿਦਾਂ ਤੇ ਮੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਅੱਕਿਆ	...	੭੯
੧੨ ਲੈ ਕੇ ਪਿਆਰ-ਸੁਨੇਹੜੇ ਚੱਲੀਏ	...	੮੦
੧੩ ਵਫ਼ਾ ਦੀ ਜੋ ਸੂਲੀ ਤੇ ਵਾਰੇ ਗਏ ਨੇ	...	੮੧
੧੪ ਕਿਹੜੇ ਯਾਰ ਨੂੰ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਾਂ	...	੮੨
੧੫ ਜਿਹੜਾ ਤੀਰ ਯਾਰਾਂ ਨੇ ਦਿਲ ਤੇ ਚਲਾਇਆ	...	੮੩
੧੬ ਤੇਰਾ ਦਰਦ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਕਾ ਰਿਹਾ ਏ	...	੮੫
੧੭ ਨੂਰ ਪੀਤਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਜ਼ਾਮ ਤੋਂ	...	੮੬
੧੮ ਪੰਡਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਖੂਹ ਪਿਆ ਗੋੜੇ, ਮੁੱਲਾਂ ਕਰੇ ਅਜ਼ਾਨਾ		੮੭
੧੯ ਨਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਠਾ ਕੇ ਮਰ ਗਏ	...	੮੮
੨੦ ਆ ਕੇ ਤੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੈਠੇ ਨੇ	...	੮੯
੨੧ ਦਿਲ ਜਲਾ ਕੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਛੇੜੀ ਦੋਸਤੋ	...	੯੦
੨੨ ਨਫ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਡਰ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਗਏ	...	੯੧
੨੩ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਖੱਫ਼ਣੀ ਪਾ ਲੈ ਬੰਦਿਆ	...	੯੩
੨੪ ਇਸ਼ਕ ਕੀਤਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮਾਣਿਆਂ	..	੯੪
੨੫ ਆ ਬਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਕੇ ਵੇਖੀਏ	...	੯੫
੨੬ ਅਕਲਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਪਰਦੇ ਪਾਓ	...	੯੬